

Vi og resten af verdenssamfundet må handle. Udfordringen er kompleks, men vi skal bruge den aktuelle situation som afsæt for yderligere reformer i den internationale handelspolitik og i EU's fælles landbrugspolitik og til bekæmpelse af og tilpasning til klimaforandringer; derved vil vi forbedre udviklingslandenes mulighed for at deltage i globaliseringen.

Kl. 13:11

Formanden:

Tak til statsministeren. Og den næste er ministeren for udviklingsbistand.

Kl. 13:11

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Som statsministeren netop beskrev det, er den globale fødevarerituation kompleks. På kort sigt har den meget negative konsekvenser for de fattige og de mest sårbare mennesker i udviklingslandene, men samtidig giver de stigende fødevarer priser også nogle muligheder for at fremme og øge landbrugsudviklingen i udviklingslandene. Af begge grunde optager udviklingen i fødevarer situationen regeringen meget, og derfor har regeringen allerede reageret med flere forskellige initiativer, som jeg vil vende tilbage til.

Jeg har bl.a. en tæt dialog med vores internationale partnere om, hvordan verdenssamfundet bedst muligt sikrer en koordineret og handlekraftig indsats, men også en balanceret indsats, som kan sikre, at vi ikke taber de langsigtede mål af syne, samtidig med at vi afhjælper nød og sult.

Regeringen har i konsekvens heraf allerede øget bidraget til WFP's humanitære indsats med 25 mio. kr. Det kommer oven i de 20 mio. kr., vi bevilgede til WFP's ekstraordinære humanitære indsatser tidligere i år, og som bl.a. er gået til at forbedre fødevarer sikkerheden i Afghanistan.

Vi har afsat 50 mio. kr. på finansloven for 2008 til en ernæringsindsats med fokus på børn i Afrika. Vi følger selvsagt situationen og udviklingen nøje og vurderer behovet for yderligere tiltag og støtte fra dansk side. Oven i det kommer de danske hjælpeorganisationer. Vi har indtil videre i år allerede ydet godt 100 mio. kr. til de danske organisationers humanitære arbejde.

Men på længere sigt skal krisen for mig at se angribes fra to vinkler: at øge produktionen for bl.a. at få priserne ned, og at øge indkomsten i udviklingslandene, så de fattige mennesker har mere at stå imod med. Begge dele forudsætter, at vi kan øge landbrugsproduktionen i udviklingslandene.

For et par uger siden var jeg til forårsmøde i Verdensbanken, hvor vi diskuterede status for 2015-målene. Målene kan nås globalt, derimod halter Afrika bagefter. Med de nuværende tendenser vil 360 millioner afrikanere stadig leve i absolut fattigdom i 2015, og hvis det internationale samfund ikke reagerer ansvarligt og handlekraftigt på den aktuelle fødevarerkrise, vil det tal blive endnu højere.

Den aktuelle globale fødevarer situation truer således med at underminere de sociale og økonomiske fremskridt, der allerede er sket i udviklingslandene, fremskridt som følge af høj økonomisk vækst i Asien og Afrika, bedre regeringsførelse og en mere effektiv international udviklingsbistand. Det er altså ikke kun morgendagens muligheder, der er på spil, men i høj grad også gårsdagens fremskridt. Særlig FN's 2015-mål om kvinder og børn er i fare.

Jeg har drøftet fødevarer situationen med Verdensbankens præsident og med EU's udviklingskommissær, og endelig har jeg taget initiativ til, at EU's udviklingsministre drøfter sagen på det kommende rådsmøde den 26.-27. maj.

Formålet er bl.a. at diskutere, hvordan vi fra EU's udviklingsministres side kan arbejde for fremdrift og fremgang i Dohaforhandlingerne, men formålet er selvsagt også at se på behovet for tilpasninger i fællesskabsbistanden og EU-medlemslandenes udviklingsbistand. Samlet set udgør vi jo over halvdelen af verdens officielle udviklingsbistand.

Fødevarer situationen blev naturligvis også drøftet på det første møde i Afrikakommissionen; handelsliberaliseringer og målrettet udviklingsbistand til infrastruktur og landbrug blev fremhævet som vigtige tiltag. Som en konsekvens heraf vil økonomisk vækst med fokus på landbrug være hovedtemaet på en konference i efteråret, som Afrikakommissionen vil være vært for.

Når det handler om dansk bistand, kan jeg sige, at vi allerede gør meget for at fremme landbrugsproduktionen i udviklingslandene, bl.a. gennem vores langsigtede sektorprogrammer, og jeg er i gang med at se på, om der er behov for at tilpasse, justere eller styrke indsatsen yderligere.

I første omgang handler det om at styrke den økonomiske udvikling i landområderne med fokus på produktivetsforbedringer i landbruget, så bønderne også får gavn af de stigende priser. Centralt står også arbejdet med at styrke kvinders rolle i den økonomiske udvikling. Det an-